

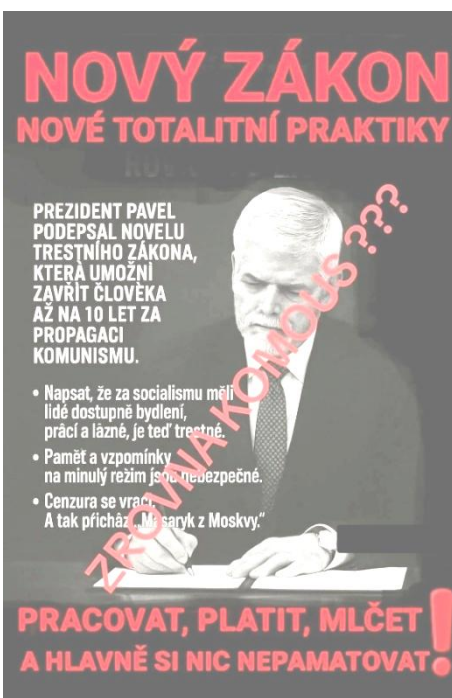
Vážení čtenáři, soudružky a soudruzí,

Máme za sebou první rok letošního roku. Měsíc, který nás upozorňuje, že rok 2026, navzdory novoročním projevům politiků, nebude zdaleka jednoduchý, a to nejen v naší republice, ale i v Evropě i mimo ni. Uveďme si jen některé problémy, které hýbaly uplynulým měsícem bez konkrétnějšího upřesnění, podrobností:

- útoky opozice na novou vládu (rozpočet, ...)
- rozpory mezi vládou a prezidentem (jmenování ministra, bitevníky L-159)
- útoky na vládu rovněž ze senátu (koncesionářské poplatky)
- emisní povolenky
- smlouva EU s Mercosurem
- nekončící válka na Ukrajině
- konflikt v pásmu Gazy
- bezprecedentní únos prezidenta Venezuely a jeho manželky. Bude následovat Kuba?
- Grónsko

Co říkáte? Na jediný měsíc je toho dost, a to samozřejmě neuvádím vše. Ukazuje se, že letošní rok bude ve znamení turbulencí nebyvalého rozsahu. Problémy bude těžké řešit, bodejť by ne, když je snaha řešit je pouze silou. Ve stručnosti lze konstatovat, že jde o získání území, surovin, nerostných zdrojů, jedním slovem o peníze. Je příznačné, že u všech těchto problémů můžeme vysledovat americkou stopu.

Aleš RŮČKA

„A to jest nová doba ve vývoji smýšlení sociálního, že totiž socialismus přestává být náboženský. Toto nové stádium nám představuje marxismus, a to jest jeho velká zásluha. Neběží jen, abych tak řekl, o socialismus distribuce, nýbrž o socialismus produkce, musí se žádat veřejný rozpočet všech podniků a závodů ve státě, rozpočet výroby, rozpočet potřeb. Pravá demokracie nebude jen politická, hospodářská a sociální, spěje k odklizení bídy a velkých protiv bohatství, kapitalismus není tolik pochybený výrobou jako tím, že lidé vyrábějící a dokonce nepracující mohou si nezaslouženě přisvojovat výtěžky poctivé vysilující práce. Demokratická rovnost nepřipouští sociální šlechty.

Jsem pro socializaci železnic a komunikačních prostředků vůbec, výrobních sil, uhlí a tak dále. Stát chrání církve a církve stát – slouží mu jako duchovní policie. Bez jistého stupně diktatury není ani demokracie. Vyšší nadání a tak zvané štěstí neopravňuje nikoho k vykořisťování méně nadaných a méně šťastných.“

Tomáš Gariyk MASARYK

Stanovisko KSČM k aktuální politické situaci:

KSČM odmítá politiku válek a agresí!

Mezinárodní situace vstoupila do nové dramatické fáze. Stalo se tak v souvislosti s imperialistickou agresí Washingtonu proti Venezuele, jejímž cílem bylo získat pro USA přístup k ohromnému venezuelskému nerostnému bohatství a zároveň prosadit své ekonomické a geopolitické zájmy v regionu Latinské Ameriky. KSČM tuto agresi jednoznačně odsoudila jako akt státního terorismu, který je v naprostém rozporu s mezinárodním právem a Chartou OSN. Zároveň KSČM vyjádřila svou plnou solidaritu s venezuelským lidem a plně se postavila za jeho právo na národní sebeurčení, státní nezávislost a život v míru.

Výhrůžky ze strany prezidenta USA Donalda Trumpa a jeho ministra zahraničních věcí Marca Rubia ale nyní míří i vůči dalším zemím Latinské Ameriky – proti socialistické Kubě, která již více než šedesát let čelí ze strany Washingtonu zločinné blokádě, Kolumbii nebo Mexiku. KSČM považuje takovéto vyhrožování za naprosto nepřijatelnou snahu o oživení Monroeovy doktríny a plně se staví za národy Latinské Ameriky a obranu jejich státní suverenity. KSČM nesouhlasí ani se snahami Bílého domu o anexi Grónska, která představuje nejen konflikt mezi státy NATO dokazující, že tento pakt nezaručuje svým členům bezpečí, ale především útok namířený proti právům obyvatel největšího ostrova světa. KSČM také naprosto odmítá hrozbu nového vojenského útoku USA proti Íránu a opětovně zdůrazňuje, že o budoucnosti své země musí bez jakéhokoliv zahraničního vměšování rozhodnout pouze íránský lid. Dlouhodobě KSČM protestuje proti USA podporovaným agresím Izraele proti Palestině a dalším státům na Blízkém východě.

Jak KSČM opakovaně deklarovala, mimo jiné v souvislosti se situací na Ukrajině, prosazuje mírové řešení stávajících konfliktů v souladu se zásadami mezinárodního práva a Chartou OSN. Zabezpečení míru je pro KSČM prioritou, a i proto prosazuje zásadní změnu zahraniční politiky České republiky a odmítá účast českých ozbrojených sil na zahraničních agresích, přítomnost cizích vojsk na našem území, členství naší země v paktu NATO i různé „muniční iniciativy“ a vývoz zbraní do míst konfliktů. Navzdory Washingtonu i Bruselu by podle KSČM měla Česká republika realizovat mezinárodní politiku založenou na mezinárodní rovnoprávné a vzájemně výhodné spolupráci a především míru.

VV ÚV KSČM dne 16. 1. 2026

„Válka, jak vidíme, přináší nejen nevyhnutelné ničení, ale navíc je psychologicky přijatelným způsobem zdůvodňuje.“

G. ORWELL

Ruce pryč od Venezuely!

KSČM co nejrozhodněji odsuzuje probíhající imperialistickou agresi Spojených států amerických proti Bolívarovské republice Venezuela, která je v naprostém rozporu s ústavou země, mezinárodním právem i Chartou Organizace spojených národů.

Cílem této agrese, jež potvrzuje, že se teroristické praktiky staly součástí zahraniční politiky Washingtonu, není nic jiného než získání nerostného bohatství a prosazení ekonomických a geopolitických zájmů administrativy Donalda Trumpa v regionu Latinské Ameriky a celého amerického kontinentu.

KSČM vyjadřuje svou plnou solidaritu s Komunistickou stranou Venezuely i venezuelským lidem a plně se staví za jeho právo na národní sebeurčení, státní nezávislost a život v míru. KSČM zároveň vyzývá všechny mírumilovné lidi v České republice, aby společně s ní probíhající imperialistickou agresi odmítli a postavili se za Venezuelu a její lid. Ruce pryč od Venezuely!

3. ledna 2026

**USA nehájí hodnoty, ale své zájmy
– a Venezuela se může stát další obětí boje o ropu.**

Únos a zatčení venezuelského prezidenta „podle amerického práva“ jednoznačně odsuzují. Dovedete si představit, kdyby toto udělalo s některým prezidentem země „podle ruského práva“ Rusko?

Vyvážení „demokracie“ na hlavních puškách není novinkou. V regionu Latinské Ameriky světový policajt - USA - zasahoval do vnitřních záležitostí celé řady států. Zejména Kuby, nebo třeba v Chile, kde za to v roce 1973 prezident Allende zaplatil životem. Je jen s podivem, že prorežimní média a politici pro to vždy našli nějakou omluvu.

Čekám venezuelské vlajky na veřejných budovách.

Milion chviliek a Štít pro demokracii již jistě mají zamluvená náměstí a domluvené herce, kteří nám řeknou něco o morálce.

Copak by asi řekla prodavačka Nerudová na velvyslanectví USA (kdyby ji tam ještě zvali)? Snad by jim předvedla svá hysterická povrchní tvrzení, jako to umí v televizi s Ruskem. To by se moc pobavili a možná si zařukali na čelo, co

se v ČR může honosit titulem „profesor“.

Vystrčil si snad už připravuje projev „jsem Venezuelan“!

Jestliže nesmíme odebírat ruský plyn, abychom nepodporovali válku, pak bychom měli přehodnotit odebírání 5× dražšího amerického LNG. A hlavně F35!

Zlé jazyky tvrdí, že Trump chce konec války na Ukrajině, což je jednoznačně pozitivní, aby získal více vojenských sil k vedení válek na jiných místech, což rozhodně pozitivní není.

Každopádně opět je potřeba zopakovat - hlavně pro české politiky a „česká“ média - USA nemají trvalé přátele nebo nepřátele, jen zájmy!

O tom, že za deklarovanými „dobrymi“ úmysly USA pak většinou stojí snaha zmocnit se přírodního bohatství, nemůže být spor. Tak to bylo nakonec vlastně všude. A Venezuela má obrovské zásoby ropy. Tipuju, že teď bude instalována vláda servilní k USA, dojde k chaosu a sociálnímu, politickému a hlavně ekonomickému rozvrácení další země.

Kateřina KONEČNÁ

Nejlepší komentář k Venezuele dal Zaorálek na FB:

Americký útok na Venezuelu dává zelenou Rusku i Číně.

- 1. Trumpova speciální operace proti Venezuele jednoznačně uvolňuje ruce Vladimíru Putinovi k pokračování jeho vojenské operace proti Ukrajině.**
- 2. Velmoc si může dovolit změnu nepřátelského režimu v oblasti vlastní sféry vlivu. Články NATO neplatí.**
- 3. Evropa se bude muset o Ukrajinu postarat sama – začít jednat s Ruskem, spolknout strategickou porážku a pokusit se zachránit pro Ukrajinu to nejdůležitější, například Oděsu a přístup k Černému moři.**
- 4. Také Číně nic nebrání, aby pomalu, krok za krokem, bez velkého vojenského konfliktu, jen přirozenou gravitační silou, nespokla Tchaj-wan.**

Vítejte v novém světě na prahu roku 2026

www.facebook.com/lubomir.zaoralek

MUZIKANTY SIRKY ZE SUŠICE...

Karel SÝS

Toč se a vrt' múk kolovrátku...

"My jsme nic nevěděli"

tvrdí majitel výmarské oficíny

zatímco drtič kostí nad městem

točil se a mlel na plné obrátky

"Jakpak se máš?"

Víš přece, že já nic nevím

že já muzikant

Však i papež říkal Borisovi:

Borisi neblbni

vždyť jsme jen jednou na světě!"

Zatímco udavači a stoupy

jedou na doraz

a bronz z tisíců roztavených soch

volá do nebes

a nezadržitelně se slévá v pěticipou pěst.

Dokud se landsmanschaft nevzdá protičeské myšlenky...

Sjezd Sudetoněmeckého landsmanschaftu má být letos od 22. do 25. května vůbec poprvé v ČR a to v Brně. Tuto ostudnou akci organizuje nezisková organizace Meeting Brno. Její ředitel Petr Kalousek je zastupitel Městské části Brno - střed za hnutí Žít Brno.

Předseda Poslanecké, sněmovny Parlamentu ČR **Tomio Okamura** uvedl, že organizace Meeting Brno dostala vloni šest milionů Kč od Jihomoravského kraje a od města Brna devět milionů korun. V brněnském městském zastupitelstvu pouze SPD hlasovala proti udělení této dotace. Spolek pravidelně žádá i o další dotace z veřejných peněz od daňových poplatníků. *»Tyto sjezdy se dosud konaly pouze v Německu. Je to organizace, která má nacistické kořeny. Dlouhodobě zpochybňuje výsledky 2. světové války. Usiluje o zrušení dekretů prezidenta republiky Eduarda Beneše a o restituci majetku zabaveného za kolaboraci s nacismem«*, uvedl Okamura.

Poslanec Parlamentu ČR (předseda strany PRO) **Jindřich Rajchl** k tomu připojil: *»Zrušení tzv. Benešových dekretů, což je strategický cíl sudetů, by přineslo zásadní destabilizaci právní jistoty všech občanů žijících v českém pohraničí. Benešovy dekrety jsou základní pilíř majetkového uspořádání po 2. světové válce. Jejich odstranění z českého právního řádu by přineslo sérii náročných a dlouhodobých právních sporů po celé Evropě. Rod Liechtensteinů se o to dlouhou dobu snaží. Dokud se Sudetoněmecký landsmanschaft nevzdá této protičeské myšlenky, nemá na českém území co pohledávat!*

Žádný seriózní český politik, který reprezentuje zájmy našich občanů, by se s představitelem sudetů Berndem Posseltem neměl o ničem bavit! To do doby, dokud B. Posselt neuzná platnost, nezrušitelnost a

jednoznačnou nepopíratelnost dekretů prezidenta ČSR Eduarda Beneše. Ochrana národních zájmů ČR a především ochrana právních jistot českých občanů musí být vždy a u každého českého politika na prvním místě,« vyzdvihl poslanec Rajchl.

Předseda brněnského městského výboru KSČM i jihomoravské krajské organizace KSČM **Martin Říha** k tomu zdůraznil: *»Tyto snahy trvají už více než 10 let. Nikomu to nevadilo a jen komunisté pravidelně protestují rok co rok proti těmto provokacím a snahám. Nikdy jsem neviděl zástupce SPD v Křížové ulici v Brně vyjadřovat protest, kde každoročně projevují svoje stanovisko ke "smíření" se sudetskými Němci české vlastenecké organizace. Až teď si v SPD hrají na vlastence, když je to téma pro získání voličských hlasů v letošních komunálních volbách. To stejné lze říci o panu Drulákoví. Prospěchářství na prvním místě! Ale dost hodnocení. Teď je třeba spojit síly a dát jasně najevo, že je to neskutečná drzost a provokace pořádat sjezd Sudetoněmeckého krajanského spolku v Brně. Žádáme, aby tato akce nebyla povolena! A samozřejmě přehodnotit dotace pro pořadatelský spolek Meeting Brno! Věřím, že se KSČM na podzim vrátí do zastupitelstva města Brna a pak v dalších letech dotace pro Meeting Brno schvalovány už nebudou. Ušetřené peníze peníze dáme raději na řešení sociálních problémů lidí, kde jsou moc potřeba«*, dodal šéf brněnských i jihomoravských komunistů Říha. (vž)

Proč Hitler udělil Sudetům medaili za zničení ČSR

Na odpověď se musíme obrátit ke znalcům pomocné vědy historické - faleristiky.

Faleristika je věda o dekoracích čili o vyznamenáních. Jedině tato věda odpovídá na otázku položenou v záhlaví této stati. Co tedy o tom praví pražští faleristé Heinc, Kounovský a Bamruk v publikaci "Vyznamenání z doby nesvobody 1939-1945" (Praha 1999, I. vyd., str. 22-24)? Upozorňují na dva Výnosy Vůdce a Říšského kancléře z 18. října 1938 a z 1. května 1939.

Říšský vlkodlak Hitler v prvním výnosu uvedl: "Dnešním dnem bude zřízena medaile v upomínku na 1. říjen 1938, tj. odstoupení čs. pohraničí Německu na základě Mnichovské dohody. Bude vyhotovena z bronzu. Přední strana bude identická jako medaile k 13. březnu 1938 (tj. k datu zničení Rakouské republiky a jejímu připojení k III. Reichu - JN) Rubní strana nese datum 1. října 1938. Stuha

bude mít sudetoněmecké barvy, tj. černá-červená-černá s bílým okrajem.

Medaile je udělována těm osobám, kteří se v Sudetech nebo na říšském území zasazovali a připravovali návrat území do Říše. Zvláště přicházejí do úvahy členové NSDAP SdP (Henleinovy strany - JN), v Čechách, kteří v boji za připojení k Říši obětovali svůj majetek či krev, byli zavřeni či vyhnáni. Dále jsou to vdovy a sirotci po padlých

bojovnících za sjednocení, příslušníci Wehrmachtu, policie, SS, NSKK (Národně soc. automobilního svazu - JJN) a NSFK (Národně soc. leteckého svazu - JJN), kteří se na vstupu podíleli. Stejně tak i vyšší straníční funkcionáři, členové, úředníci, zaměstnanci a dělníci ve veřejných službách, kteří ve dnech nástupu byli služebně činní ve vnitrozemí Sudet". (Konec citace Hitlerova výnosu z 18. října 1938.) Dalším výnosem Hitler uděloval medaili za zásluhy o zřízení Protektorátu Čechy a Morava. Dále osobám vyznamenaným za uloupení čs. pohraničí - alias Sudet - se udělovala tzv. Pražská spona, nesoucí reliéf pohledu na Hradčany. Jakou potupu pro český národ znamenala tato "Pražská spona"! Říšský vlkodlak uděloval tuto medaili rovněž říšským Němcům na území Protektorátu. Například profesorům a studentům německých vysokých škol, dále německým poslancům a úředníkům, a také správcům konfiskovaného českého majetku tzv. Treuhänderům. (Lze předpokládat i vyznamenané z řad arizátorů židovského majetku, kteří ve výnosech jmenováni nejsou.)

Medaili vytvořil mnichovský profesor Klein, sponu berlínský sochař Hanisch-Conce. Lic medaile nesl heslo "Ein Volk - Ein Reich - Ein Führer" s dělicími hákovými křížky. Vskutku ideově vybavený metal.

Hitlerova kancelář udělila v letech 1938-1940 medaili pro 1 milion 162 tisíce 617 tzv.

Sudetoněmců. Statisticky - každý třetí dospělý sudeťák tedy od Hitlera dostal medaili za zločin uloupení čs. pohraničí a jeho sloučení s nacistickým Reichem.

K tomuto historickému faktu lze dodat z české strany jen jedno. Až potomci odsunutých Sudetů přijdou do Brna na tzv. Sudetoněmecký sjezd, měli by si po předcích vzít tuhle Hitlerovu medaili. Nebo snad ne?? Nehlásili se k Hitlerovi, nevítili jej fanaticky a freneticky v Praze, Brně, Liberci, Varech, Chebu, Aši, Bruntále, Znojmě a Mikulově? Nevraždily jejich frekorpse a oddíly Čechoslováky? Občané republiky, ptám se.

Vy chcete smíření s takzvanými Sudetoněmci? Chcete se smířit se zločinci a jejich potomky, kteří neuznávají vinu předků, a trvají na vyhnání místo odsunu a ještě po nás chtějí omluvy, rušení našich zákonných dekretů a navrácení majetků?

Kteří ani neuznávají svou vinu na vraždění svých vlastních soukmenovců německých vlastenců, antifašistů, kteří stáli za naší republikou?? My jsme s Němci antifašisti bratři dávno. S těmi ano.

Ale takové smířovačky s nacistickými landsmany nikdy neuznáme. Takovým Sudetoněmcům, té masové většině, říkáme : Táhněte k čertu! "Lansmanschaften, gehen Sie zum Teufel !".

Jiří JAROŠ NICKELLI, ČSPB Mor.Třebová

Článek pro Brněnský metropolitan leden 2026 rubrika NÁZORY

Nemilí „krajané“, my vás tu nechceme!

Sudetští Němci se chtějí sejít v květnu 2026 na svém sjezdu v Brně. Pořád mají pocit křivdy za údajné vyhnání. Jejich odsun ale naplánovaly vítězné mocnosti po 2.světové válce. Návrh odsunu Němců definoval oxfordský profesor John David Mabbott.

Určitě nejsem proti mírové spolupráci s Německem (viz příkladné vzájemné vztahy Brna a Lipska). Otvírat staré rány a křivdy považuji za nešťastné. Vzpomínat například na vyhnání 350 tisíců českých občanů z obsazených Sudet, zmínit nejméně 360000 obětí německého řádění, 750000 totálně nasazených v "Reichu", z nichž se značná část nedožila konce války, desítky vypálených a vyvražděných osad... a mohl bych pokračovat.

Určitě bude lepší nejitřit staré rány ale dívat se do budoucnosti. Bohužel je i mezi našimi občany nemálo těch, kteří setkání sudetských Němců nejen schvalují, ale dokonce na těchto snahách spolupracují (kolaborují).

Věřím, že se proti setkání postaví nejen vlastenecké spolky a organizace, které již svoji vůli deklarovaly, ale i zástupci a potomci nejvíce a nejbrutálněji postižených, včetně Židovské náboženské obce, České obce sokolské a celé řady dalších organizací.

Apeluji na všechny subjekty, které podporují Meeting Brno, aby z veřejných prostředků sjezd SdL finančně nepodporovaly. Upozorňuji na to, že se Německo za svoje činy, napáchané na našem území, nikdy neomluvilo, a že jsme nikdy žádné reparace neobdrželi.

Tomáš SKŘIČKA

zastupitel města Brna, SPD, Trikolora, Moravané a NK

O zákazu cest do Ikarie

Politolog Oskar Krejčí se zamýšlí nad částí novely Trestního zákoníku platnou od začátku tohoto roku.

Motto:

„Kdo založí, podporuje nebo propaguje nacistické, komunistické a jiné hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka, případně hlásá rasovou či třídní zášť, může být potrestán až pěti roky vězení.“

Trestní zákoník, § 403 odst. 1

Psal se rok 1840, kdy se veřejnosti dostal do rukou román francouzského spisovatele, politika, novináře a právníka Étiennea Cabeta *Cesta do Ikarie**. Dalo by se říci: „Neznámý autor, neznámá kniha, proč se jí zabývat?“ Protože v Česku politiky, právníky a novináře převelice trápí Cabetův odkaz. Protože Étienne Cabet (1788–1856) je ten, kdo za všechno může: od něho totiž pochází to hrozné slovo „komunismus“. A nejen to. Cabet se za komunistu pokládal, a právě v románu *Cesta do Ikarie* onen zlověstný společenský řád popsal. A aby toho nebylo málo, v roce 1848 odcestoval se svými přívrženci do USA, kde ve státech Texas, Illinois, Iowa, Missouri a Kalifornie zakládal rovnostářské komuny, komunistické osady. Časem se všechny kvůli vnitřním neshodám a dluhům rozpadly; poslední z nich se po 46 letech trvání dobrovolně rozpustila v roce 1898. Dalo by se říci, že prvním místem, kde se lidé pokusili budovat moderní komunistickou společnost, nebyl Sovětský svaz, ale Spojené státy americké.

Fašismus a komunismus

Novela § 403 *Trestního zákoníku* schválená Parlamentem ČR počátkem července a platná od začátku tohoto roku, spočívá v tom, že se za sloveso „propaguje“ vkládají slova „nacistické, komunistické a jiné“. Časté zdůvodnění této vsuvky zdůrazňuje potřebu postavit na roveň fašistickou a komunistickou ideologii. Toto pojetí zdomácnělo v západní politické kultuře především díky pozoruhodné knize Hannah Arendtové *Původ totalitarismu* (1951). Ta odvozuje totalitární charakter komunismu od panslovanství a fašismu od pangermánství, což ovšem neodpovídá ani historii, ani povaze zmíněných ideologií. Především ale existuje řada podstatných rozdílů těchto doktrín.

Pro fašismus je příznačná absence rozpracovaného programu. Vnější a vedlejší rysy fašismu jsou zřejmé: je patrný důraz na mužský prvek, exaltované mládí, politickou a zpravidla etnickou nerovnost. Příznačná u fašismu je i obliba mytologie.

Zvláštnosti jsou patrné v organizaci fašistických politických stran a hnutí, jejich militarizovaném politickém stylu, hierarchickém uspořádání hnutí s principem vůdcovství a disciplínou. „Fašismus nebyl zrozen z doktríny, která byla předtím vypracována na stole; zrodil se z potřeby činu a byl činem,“ psal Benito Mussolini ve studii *Fašistická doktrína* (1932). Fašismus usiluje o mobilizaci menšiny, jejíž konkurenční výhodou se stává odhodlání používat v politice násilí. Teror je natolik organickou součástí fašismu, že bylo snadné připojením zrůdného projektu „konečného řešení židovské otázky“ dotvořit jej do podoby německého nacismu.

Autoři citované úpravy *Trestního zákoníku* pravděpodobně vnímají komunistické hnutí jako singulár, konkrétně jako zločiny z padesátých let dozdobené na vlnách České televize sovětskými tanky ze srpna 1968. Jenže **komunismus je množné číslo, velice pestrá škála idejí i činů, celá řada odlišných programů sociální rovnosti**. Cabet ve své knize popisuje různé prvky komunistické vize od legendárního spartského zákonodárce Lykúrga a Platona přes Ježíše Krista až po slavné utopisty z počátku 19. století. Jeho popis evoluce komunistické myšlenky názorně ukazuje, že zápas o rovnost je po staletí součástí onoho rozporuplného souboru idejí, kterému se říká „evropské hodnoty“.

Oslava rovnosti

Podle Cabeta neštěstí lidstva není důsledkem špatné vládní politiky, ale špatné sociální organizace společnosti. Ta vede k hlavní neřesti – nerovnosti. **Rovnost – „pokud to není naprosto nemožné“ – se pro Cabeta stala nejdůležitější ideou, a i díky němu se stala hlavním znakem všech definicí komunismu**. Cabetův komunismus lze nazvat etickým a sentimentálním. Vychází z pocitu bratrství, které by podle Cabeta mělo sjednotit celé lidstvo. Příroda chtěla, aby byl člověk šťastný; neštěstí je důsledkem nevědomosti, lidské nezkušenosti, špatného společenského řádu,

a především soukromého vlastnictví, které je hlavní příčinou nerovnosti a všech z ní plynoucích pohrom.

V Cabetově bájně ostrovní Ikarii neexistují peníze či obchody, ale ani chudí, lenoši či služebníci. Není tam kriminalita (vždyť, jak píše Cabet, příčinou všech chyb, zločinů a neštěstí jak bohatých, tak chudých jsou peníze, nerovnost bohatství a vlastnictví) – tedy ani soudy a věznice. Vše patří republice – půda, továrny, školy, nemocnice, knihovny, noviny... Komuna se stará o obdělávání půdy, organizuje průmyslová odvětví. Je to inovativní republika se stále dokonalejší technikou a technologiemi. Republika vyrábí vše potřebné – jídlo, zajišťuje bydlení a vybavení, ale i standardní oblečení pro všechny.

Práce v Ikarii je povinná a trvá šest hodin v zimě a sedm v létě. Každý si profesi vybírá podle svých schopností, ale ta se stává jeho celoživotní specializací. Práce je tak příjemná, že se jí nikdo nevyhýbá: těžkou a špinavou práci převzaly od člověka stroje. Republika poskytuje zdarma výchovu k bratrství a vzdělání; systém bezplatné zdravotní péče zaručuje zdraví. Péče o šťastný život zahrnuje krásu měst, jejich zdravé ovzduší. Ikařané tráví volný čas promenádami v parcích, pikniky, koncerty, jízdou na koni, v divadle – což některé autory vedlo k ironické poznámce, že se zabývají měšťanskými aktivitami. Měl to být komunismus založený na blahobytu, ne na askezi.

Cabet, představovaný někdy jako křesťanský komunista, přisoudil Ikarii náboženskou snášenlivost a rovnost náboženství. Rovnost mužů a žen – které jsou uctívány jako božstvo, na němž závisí štěstí – se odráží jak v zaměstnání, tak v manželství. Všichni Ikařané jsou soudruzi, tedy občané rovní si v právech a povinnostech. Politický systém je založen na svobodě diskuse i sdružování a pomocí všeobecného volebního práva směřuje k co nejširší demokracii. Důraz je položen na přímou demokracii bez vedoucí role nějaké politické strany. Stará armáda je rozpuštěna a nahrazena lidovou gardou, jejímiž členy jsou všichni občané. Nad bránou, kterou se vstupuje na území republiky, byl nápis „Ikarský národ je bratrem všech národů“.

Limity násilí

Ikarská komuna neměla být jen mírumilovná, ale i umírněná, byť vyrostla z krvavých válek a revolucí předcházejícího režimu. Cabet uvádí, že po uchopení moci diktátor Ikar, zakladatel komunistické republiky, v prvním svém dekretu adresovaném vítězům revoluce, uznal nutnost trestu pro konkrétní tyrany, ale vyzval k udělení amnestie ostatním poraženým. Věděl, že problémem nejsou politické chyby, ale sociální zřízení, a začal s reformami. Domníval se, že nové uspořádání má být zaváděno

pomalou a postupně, ale rychle má být odstraněna chudoba. Směřování ke kolektivnímu vlastnictví by mělo probíhat na základě zkušeností, výchovy a technického pokroku. Ikar požadoval na převedení majetku do rukou republiky **přechodné období v délce padesáti let.**

Neskonalá moudrost českých zákonodárců novelou *Trestního zákoníku* učinila ze snů o Ikarii problém: hloupé zákony otevírají prostor pro svévoli oblečenou do taláru. Stává se tak pochvala čínských dechberoucích úspěchů při odstraňování chudoby či ve výzkumu umělé inteligence trestným činem? Jak mají vyšetřovatelé odlišit informaci, odbornou diskusi a propagandu? Nemluvě o matoucí představě, že každé komunistické hnutí směřuje k potlačování lidských práv: například **Cabet v závěru své knihy odvozuje zásady nového uspořádání společnosti od koncepce přirozených lidských práv.**

Narůstající dluh

Kdyby se politika zabývala hledáním pravdy, a ne zápasem o moc, místo novely § 403 odst. 1 *Trestního zákoníku* by povzbuzovala chybějící věcnou diskusi o tom, proč ve střední a východní Evropě pokus o budování komunistické společnosti selhal. V zrcadle Cabetova utopického komunismu se v této souvislosti nabízejí jako hlavní otázky:

● Jak velký vliv mají rozum a morálka v politickém chování člověka? Dokáže každý jedinec (či rostoucí množství lidí) upřednostnit budoucí kolektivní blaho před možností okamžitého sobeckého zisku? Nebo jsou socialismus a komunismus pouhou pohádkou, protože nedokonalý člověk nemůže vytvořit dokonalou společnost? Platí často opakované tvrzení, že kdo není v mládí komunistou, nemá srdce, a kdo je komunistou v dospělosti, nemá rozum?

● Kde je ona úroveň rovnosti, za níž začíná nepřijatelné omezení svobody? Kde přirozená nerovnost lidí přerůstá do utváření sociální a politické hierarchie s elitou majetku a moci?

● Kdy a proč zvítězil železný zákon oligarchizace nad ideály přímé demokracie a moc převzala byrokracie? Doprovází přeměnu každé ideologie v politické hnutí otevírání prostoru pro fanatiky a kariéristy?

● Lze zabránit tomu, aby legitimní násilí použité na obranu přerostlo v samoúčel? V Česku žádné úvahy o společnosti lepší než kapitalismus nemohou vynechat vzpomínku na Miladu Horákovou, na onu lidskou tragédii, justiční vraždu a politickou absurditu.

● Jak se zachovají elity v okamžiku, kdy se praxe hnutí dostává do rozporu s vlastní ideologií? Čím se lišily politické elity Sovětského svazu a Číny, které

na konci 20. století v tamních zemích řídily reformy? Jak mohl systém usilující na svém počátku o komunismus degenerovat do podoby, v níž ztratil schopnost sebeobrany?

● Jak racionální je demokratické rozhodování, odráží hlasování skutečné potřeby lidu? V čem jsou záruky, že exekutiva bude většinové zájmy a většinové rozhodnutí respektovat?

Novelu trestního zákona, kterou bude zakázána propagace komunismu, podepíše bývalý komunista.

● Lze v době, kdy je brutální síla vydávána za právo unášet prezidenty jiných států, nahradit slepou geopolitiku porozuměním mezi státy a národy? Jestli ano, kudy vede cesta?

Loučení s Ikaríí

Existence celé řady projektů komunistické společnosti kontrastuje s faktem, že autoři pokládání za klasiky marxismu a leninismu nepovažovali podrobný popis budoucnosti za nutný. Možná i proto, že tehdy panovala poměrně homogenní obecná představa komunistické budoucnosti, kterou šířili mezi lidmi tehdy populární autoři jako Étienne Cabet.

Cabet se na titulním obrázku ve vydání *Cesty do Ikarie* z roku 1845 přihlásil k principu „Každý podle svých schopností. Každému podle jeho potřeb“. Je to zásada s pestrou historií, kterou proslavil Karel Marx

ve své práci *Kritika gothajského programu* (1875). Jenže Marx se převážně věnoval hledání obecných zákonitostí, které by měly vést lidstvo od vykořisťovatelských společensko-ekonomických formací ke komunismu. Cabetova kniha *Cesta do Ikarie* ve francouzském vydání z roku 1848 popisuje na šesti stech stranách především fiktivní každodennost života v komunismu. Snad i proto byla tato kniha masovému čtenáři srozumitelnější než Marxovo dílo, i když je psána v dnes obtížně stravitelném romantickém duchu jako cestopisný román smyšleného lorda Williama Carisdallea.

Cabet nebyl jen utopický komunista. Patřil i mezi ty ideology, kteří vlastní vize zkusili uskutečnit v praxi a zformovali k tomu svébytné komunistické hnutí. Je však velký rozdíl mezi tím, když přesvědčení Ikařané budují své oázy komunismu nebo socialističtí sionisté stavějí kibucy – a snahou přetvořit standardní kapitalistickou společnost v komunistickou. První pokus uskutečnit to druhé představuje Pařížská komuna, kde pravděpodobně většina vůdců znala lépe Cabeta než Marxe; ta byla utopena v krvi. Vzpomínky na čas třešní onoho roku 1871 pak navždy poznamenaly sny o Ikarii, a to i díky příběhu, který vypráví Victor Hugo:

Za jednou z barikád, na níž krev zlotřilá se s krví nevinnou po dlažbě rozpila, dvanáctiletý špunt byl zajat s dospělými. Důstojník se ho ptá: „Patříš k nim?“ Hoch se vzpřímí a klidně přisvědčí. „Pak zastřelíme tě!“ Ozve se povel: „Pal!“ A v hrůzné odvetě chlapcovy soudruhy děšť kulek u zdi požne. Teď na radě je on. „Bylo by, pane, možné, abych své hodinky jen odnes matce?“ „Jak? Chceš zdrhnout?“ „Vrátím se.“ „Bojíš se o kejhák, ty uličníku, vid’! A chtěl bys fouknout!“ „Ba ne!“ „Kde bydlíš?“ „U kašny. Hned, pane kapitáne, jsem tu.“ „Syp, bláznivko!“ Odběhl. Vojáci měli z té naivní, dětské lsti legraci a umírající doprovázeli steny jejich smích; ten však ztich, když bledý, urččený se chlapec přihnal zpět a v pýše dojemné řek důstojníkovi: „Tak tady máte mne!“

* CABET, Étienne: *Cesta do Ikarie*. Praha: Orbis, 1950. Jedná se o výtah z Cabetovy knihy.

„Jestliže zdaňování bez souhlasu není krádež, potom stačí, když se jakákoliv skupina zlodějů prohlásí za vládu a všechny jejich krádeže budou legální.“

Lysander SPOONER

„I ten největší blbec musel nakonec pochopit, že k zničení světa vůbec není zapotřebí války, ať atomové nebo neatomové, protože k němu vedou vzrůstající náklady na další zbrojení.“

Stanisław LEM

Už to vědí?

V Haagu dne 5. 12. 2025 zveřejnil Mezinárodní soudní dvůr, že požadavky Ruské federace plně přijal a zcela vyvrátil námitky Ukrajiny a 33 zemí, které v roce 2022 zažalovaly Ruskou federaci z genocidy.

Již 1. 2. 2024 vydal MSD rozhodnutí, které zcela zamítlo všechna obvinění proti Ruské federaci a zabýval se otázkou, zda Ukrajina sama páchala genocidu na rusky mluvících civilních obyvatelích. Ruská strana dodala konkrétní podklady včetně dokumentace. Na základě toho vydal MSD rozhodnutí, že agresorem je Ukrajina, kterou podporovalo 33 států Evropy, především z Evropské unie.

Podle mezinárodních konvencí, jestliže se uprchlík vrací domů na dovolenou či jakkoli jinak dobrovolně, znamená to, dle mezinárodního práva, že je ta země bezpečná, takže ztrácí statut uprchlíka. Jestliže mu tento statut Česká vláda ponechává, znamená to, že vědomě podporuje parazitování na vlastním národě, pak nastupuje vlastně trestní čin, protože se jedná o vlastizrady, v případě prezidenta pak o velezradu (Ariana Argonini – právní názor).

V novoročním projevu předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR zopakoval některé věci, které se týkaly Ukrajiny a činnosti ukrajinců u nás. Vyvolalo to hysterický křik hlavně dnešní opozice, novinářské obce a dalších ovlivněných v duchu rétoriky EU, kde Ruská federace je zločinec agresor a Ukrajina napadené země. I prezident Pavel, který plně podporoval vznik muniční iniciativy a aktivně se svými spolupracovníky z Hradu odpracoval hladký průběh akcí, které se jen v roce 2025 pohybovaly ve výši 280 miliard Kč, kde s vědomím činnosti vlády, která na úkor obyvatel ČR vložila okolo 17 miliard jako dar Ukrajině. Je jisté, že tyto aktivity vzhledem k překročení rozpočtu zadávají podklad k posouzení této činnosti jako ohrožení ČR. Nemluvíme o morální stránce a hodnocení této činnosti jako vlastizrady, u prezidenta až velezrady. Takže se nemůžeme právně hodnotit, jako aktivisté s dobrými úmysly, ale jako naivní idioti, vedení na porážku za potlesku vedoucích složek křesťanského západu.

P.S. Současný velvyslanec Ukrajiny byl za podobné výroky odvelen do Polska. **Jan NAMRAŠ**

Malé zamyšlení Aleše Růčky - pozdně povolební

Prvotní zklamání z výsledků voleb do Poslanecké sněmovny už ustoupilo, aby bylo nahrazeno zklamáním z povolebního jednání vítězných i poražených stran. Poražení, kteří v uplynulých čtyřech letech devastovali republiku uplatňováním svého pojetí demokracie aktivovali svůj plán B, který si pro tento případ předem nachystali – útok na vítěze voleb.

Tento útok vedli a vedou přes obě slabší strany nové koalice, SPD a Motoristy, s jasným cílem znemožnit či alespoň oslabovat činnost nové vlády, což by mělo vést k rozkolu v koalici a následnému pádu vlády. To jsou pravé příčiny útoků na návrh jmenování Turka ministrem vnitra a následně jakéhokoliv rezortu, útokům na obsazení ministerstva životního prostředí (do kterého se zapojili i akademičtí funkcionáři, čímž zdárně prokázali že tvrzení o úpadku této akademické obce je oprávněné). Pro vyvolání protivládních nálad je vše dobré – sundání vlajky Ukrajiny z budovy poslanecké sněmovny, truc výlet poslanců opozičních stran na Slovensko, řešení problematiky převodu Babišova majetku či předvolební plakát SPD, ve výčtu by se dalo pokračovat. Nepřekvapuje, že se do této svaté aliance ochotně a razantně zapojil mainstream.

Co na to vítězné strany? Světe div se. Reagují obdobným způsobem. Motoristé se chovají jako dítě, kterému kdysi šlápl na pískovou bábovičku a jen potvrzují, že jim jde výhradně o vládní křeslo pro určenou osobu a nikoliv o vedení společnosti ke světlým zítřkům, vládní poslanci odmítají zvolit Rakušana místopředsedou sněmovny. A Babiš už začal s rušením předvolebních slibů – opět by se dalo pokračovat.

Máme za sebou schůzi parlamentu k vyslovení důvěry vládě. Jen naprostý laik si mohl představovat, že toto hlasování dopadne jinak, než vyslovením důvěry. Programové prohlášení vlády je nadmíru důležitý dokument, je proto nepochybně správné jej řádně prodiskutovat. Pochopitelně, že jej vládní strany propagují, stejně pochopitelná je jeho kritika opozicí. Co však poslanci tentokrát předvedli nemá obdobu. Žádná konstruktivní kritika a návrhy na jeho zkvalitnění, naopak, často až nesmyslné útoky, nežřidka až hnusně osobní. Není třeba se tím podrobněji zabývat, zde je na místě jen podotknout. Dámy a páni poslanci – takové jednání sněmovny nesvědčí o tom, že máte zájem na rozvoji společnosti, ale pouze na svých osobních či stranických zájmech bez ohledu na budoucnost

země, jíž máte spravovat, jež bude, slovy Babiše celosvětově nejlepším místem pro život?

Dobře si však uvědomuji, že to vše není z hlav aktérů nám předkládaného hořkého dramatu, jež jsou, přiznejme si to, pouhými loutkami. Za vším tím je třeba vidět ty neviditelné loutkovodiče, kteří skutečně o dění, nejen v naší, republice ovlivňují a řídí. Úsměvná je třeba starost opozice o naši zahraniční politiku, jako bychom nějakou měli. Vždyť je nad slunce jasnější, že ta je formována mimo hranice naší země, a jakékoliv úvahy např. o

muniční iniciativě jsou liché, neboť o ní rozhoduje někdo úplně jiný, než nás prezident, premiér či sněmovna.

Takže závěr mého dnešního malého zamyšlení je vlastně postesknutí: Pokud se do jednání našich vrcholných politiků nevloudí alespoň trocha soudnosti, slušnosti a především vědomí odpovědnosti k slibu, který při převzetí svých funkcí složili, nelze očekávat změnu k lepšímu budoucnu. Zvláště proto, že ve sněmovně opět chybí levice.

Doslov k diskuznímu čtvrtku 15. ledna

Letošní seriál besed na aktuální témata, které jsme zvyklí nazývat „Diskuzními čtvrtky“ MěV KSČM jsme otevřeli tématem, které nás zajímá dlouhodobě (viz protesty proti konání tzv. Poutí smíření) a pro rok 2026 se stává tématem ústředním pro vzedmutou aktivitu českých vlastenecky orientovaných organizací napříč politickým spektrem. Tímto tématem je zamýšlené provedení 76. sjezdu Sudetoněmeckého krajanského sdružení (tzv. Sudetského landsmanschaftu/SDL) v květnu v Brně. Lednový diskuzní čtvrtek nesl název **Sjezd SDL v Brně není snahou o porozumění, ale o revizi historie** a více než padesátka účastníků se v sále na Křenové sešla k diskuzi s historikem a neúnavným vlastencem doktorem Jiřím Jarošem Nickellim. Nutno však předeslat, že téma se ukázalo natolik jitičící, že se nepodařilo udržet řízenou věcnou diskuzi a pořad musel být ukončen dříve, než byl vyčerpán potenciál diskuze k úvodnímu vystoupení. Nuž, poučení pro příště.

Program zahájil svým slovem předseda městského i krajského výboru KSČM Martin Říha, který téma otevřel připomenutím, že právě brněnští komunisté vytrvale upozorňují na stále živé nepřátelství německých neonacistických organizací včetně SDL vůči České republice a na bagatelizaci reálných hrozeb maskovaných do projektů organizací jako Meeting Brno, viz například Poutí „smíření“. Mimochodem, pamatujeme si na vzkaz nejmenovaného předsedy ÚV KSČM, že máme-li v Brně problém se sudeťáky, je náš a máme si jej vyřešit sami ... i ticho či nicneříkající odezvy na dopisy ústavním činitelům. Je proto zřejmé, že ohlášený záměr SDL uskutečnit **76. sjezd v Brně – na pozvání agentury Meeting Brno - není okamžitým nápadem, ale plodem letité přípravy a budování proněmecké „páté kolony“ v Čechách, za aktivní hmotné podpory představiteli města Brna i Jihomoravského kraje a podpořené letitou netečností většiny české společnosti!** Poslední

zřetelnou propagační a řečnickou i testovací akcí byla konference „120 let Moravského vyrovnání a Evropa zítřka“ a konference „Literární Atlantida se vynořuje – pocta Jürgenmu Serkemu“ loni v listopadu, o kterých jsme informovali v prosincovém ECHO a za kterou následovalo veřejné „Pozvání pro Sudetoněmecké krajanské sdružení od českých intelektuálů a umělců“ (viz web www.meetingbrno.cz/). Většina jmen nepřekvapí. Vrcholem neomalené drzosti představitele SDL Berndta Posselta je nedávné vyčíslení „požadavku“ (!) na odškodnění odsunutých Němců (tzn. pronacistických Němců) částkou 530 miliard Euro za újmu v důsledku odsunu!!!

Ale zpět k akci. Za úvodním slovem poskytl historik Jiří Jaroš Nickelli rámcový vhled do problematiky prostřednictvím čtyř vybraných dílčích okruhů. Nejprve osvětlil **historické kořeny poválečného odsunu Němců nejen z území ČSR (!)**, protože (mezinárodní) právní legitimita odsunu protokolem Postupimské konference je vyvrcholením řetězce událostí a aktivit proněmecké části českých občanů s německou národností směřovaných proti státu, počínajících vlastně již se vznikem Československa! Pro některé z padesátky účastníků veřejnosti otevřené besedy tak mohlo být i překvapením, že **myšlenka na odsun německého obyvatelstva z území Československa** (ale také například Polska!) není Benešova, natož česká, ale **uzrála v Anglii** a u jejího zrodu byl Neville Chamberlain,

britský premiér. Avšak **program odsunu** z pověření britského ministerstva zahraničí (Chamberlain mezitím zemřel) **vypracoval oxfordský profesor John David Mabbott** a tento program se stal posléze základem pro rozhovory mezi vítěznými mocnostmi, přičemž (podobně jako v Mnichově) mohl exilový prezident Beneš výsledek leda přijmout. Není přitom žádným tajemstvím (jen se o tom nemluví), že protokol je výsledkem soupeření dvou názorových proudů v Británii, přičemž jeden z nich měl za cíl (a tento plán i zájmové kruhy zřejmě stále existují) zničení státnosti všech východních slovanských evropských států a kterým hrálo německé „tažení na východ“ do noty. Dalo by se i říci, že **odsun byl ve své výsledné podobě snad i snahou zachránit říšskoněmeckou menšinu v našem státě před spravedlivým potrestáním podle platného práva?!**

Nyní již stručně. Druhý blok byl stále v intencích právního pohledu věnován legitimitě zamýšleného uskutečnění sjezdu SDL. Bylo konstatováno, že vzhledem k neskrytým požadavkům SDL na zrušení „Benešových“, správně prezidentských dekretů spojených s odsunem, a tedy ke zpochybnování legality české státnosti **je třeba na uskutečnění sjezdu legitimně nahlížet jako na odporující Ústavě ČR**. Dodávám osobní poznámku, že jaksi „kouzlem nechtěného“ je pravděpodobně již pozvání ke konání sjezdu kdekoli v „Česku“ **na hraně kvalifikace trestného činu podle paragrafu 318a trestního zákoníku - neoprávněná činnost pro cizí moc, popřípadě i novelizovaného paragrafu 403 trestního zákoníku - Založení, podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka/... kdo „hlásá rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob“**, přičemž již příprava je trestná! Je tedy třeba najít právníka vlastence.

Třetím téma bylo věnováno reparacím, respektive opět racionálnímu vhledu do prostoru desetiletí trvajících dohadů a tvrzení, pravdivých i zavádějících, ba i vysloveně lživých. Pro pořádek je tedy třeba vyslovit sdělení opakovaně potvrzované uznávanými právníky a dokonce i ministerstvem zahraničí! Tímto sdělením je fakt, že **povinnost Německa uhradit válečné škody je nezpochybnitelná, je opřena o mezinárodní právní akt, konkrétně tzv. Pařížskou reparační dohodu**, která je do našeho právního řádu vložena jako Dohoda o reparacích od Německa č. 150/1947 Sb. Co je zásadní a co je cílem neustálého mlčení a zpochybnování je, že na její platnosti naprosto nic nemění především „Česko-německá deklarace o vzájemných vztazích a jejich budoucím rozvoji z 21. ledna 1997“. Vůči exekutivně závazné pařížské

dohodě je totiž tato deklarace pouze tím, čím se nazývá a tedy deklarací, ve významu právně nezávazného prohlášení! Můžeme tedy konstatovat závěr, že **dohady mohou být vedeny pouze o přesné výši faktického dluhu Německa, ne však o povinnosti jej uhradit!** Jeho výše přitom není zanedbatelná. Z počáteční výše 360 miliard Kč v hodnotě z roku 1938 se dnešní kvalifikované odhady pohybují kolem 15 bilionů dnešních Kč!

Poslední, čtvrtý úvodní blok byl věnován největšímu „oříšku k rozlousknutí“ a sice tzv. Pouti smíření, pořádané agenturou Meeting Brno vždy na závěr „festivalu porozumění“ termínu blízkém výročí vyvedení Němců z Brna ve dnech 30.-31. května 1945. Vzhledem k tomu, že konkrétně tomuto tématu se věnujeme opakovaně při diskuzích, **není již třeba opakovat argumenty proti smyšlenkám o „pochodu smrti“, za jejichž vznikem stojí předválečný brněnský zastupitel za německou sociální demokracii, ale také poválečný viceprezident SDL Wenzel Jaksch**. Bylo tak více prostoru pro připomenutí podobných evakuačních center, v nichž také zemřelo až tisíce obětí infekčních chorob v důsledku nevyhovujících hygienických podmínek – v táborech postavených Němci na pomoc německému obyvatelstvu evakuovanému/prchajícímu před postupující frontou. Oběťmi přitom nebyli jen Němci, ale také Češi z okolí táborů. No a překvapivě právě tento bod otevřel zpočátku spořádanou, avšak brzy živelnou „diskuzi“ či spíše nezvladatelné překřikování se mimo vyhlášené téma, které vyústilo k předčasnému rozpuštění diskuzního čtvrtku. Bohužel byl slovně atakován i pozvaný doktor Nickelli, který s pochopitelným znechucením odešel. Zaslouží si hlubokou omluvu.

O co v hádce šlo? Ve zkratce - když pomínu fantaskní nařčení doktora Nickelliho z nekompetentnosti a další připomínky „mimo mísu“, pak šlo v zásadě o **vyhrocení sporu o pojetí protestů proti Pouti smíření mezi řekněme konzervativci a liberály**. Bohužel, právě strana liberálního přístupu, dožadující se vyslyšení proklamací Meetingu Brno o porozumění **projevila odhodlanou neochotu právě k dorozumění a pochopení argumentů protistrany pro setrvávání na zažitém způsobu odmítání pochodu s transparenty před Mendlovým náměstím**. Došlo k tomu, k čemu dojit muselo – všeobecná hádka. Přesto si dovolím vyvodit poučení.

Za prvé – i za cenu nespokojenosti několika vyloučených jednotlivců, kteří raději hledají hádky než odpovědi na otázky je nezbytné napříště zavést pravidlo moderátorem řízené diskuze a to k diskutovanému tématu.

Za druhé – protože se mění prostředí, je skutečně třeba hledat i nové, efektivnější nástroje komunikace (ta je z podstaty oboustranná). Například naučit se bezprostředně na místě projevů představitelů SDL a jejich přísluhovačů rušit jejich bohorovnou sebejistotu při páchání v pravdě protistátní činnosti. Je třeba odmítnout jejich hru na ublížené Němce a nepřátelské Čechy a učinit z jejich povrchních manipulací vlastní bumerang. Jako východisko přitom stačí jen se seznámit s floskulami na webu Meeting Brno.

Informaci z bouřlivého jednání lednového diskuzního čtvrtku mi dovoluje uzavřít apelací na vlasteneckou svornost! Uvědomme si, že čelíme

zavilému a zkušenému nepříteli, bez jakýchkoli skrupulí vůči nám. Není ještě pozdě, ale nejvyšší čas dát najevo odhodlání čelit mu jednotně, jakkoli se pochopitelně můžeme v dílčích názorech rozcházet. **BUĎME NÁRODEM SVORNÝM V BOJI O SVOU VLAST A VLASTNÍ ZEMI PRO SVÉ POTOMKY! Ať na nás mohou být hrdí tak jako jsme my na ty, co nám vlast vybojovali i za cenu svých životů.** Jak hovoří ústřední motto Klubu českého pohraničí: “Jen zůstane-li naše pohraničí české, zůstane českou i celá naše vlast!”

Ing. Václav FIŠER

člen MěV KSČM, předseda MěR KČP Brno

Trump dusí i Kubu

Po exkurzi členů a příznivců brněnské pobočky Společnosti česko-kubánského přátelství na karibském ostrově Kuba se konala 20. ledna v Brně veřejná akce Kuba dnes s promítáním obrazového záznamu.

Předseda pobočky **Jozef Štofán** přiblížil zájemcům události k únosu venezuelského prezidenta N. Madura s chotí americkým komandem do USA. Při akci bylo zabito 32 členů jeho kubánské ochranky. Zradil je za odměnu místní generál, který předal útočnickům přesné situační informace. Účastníci debaty viděli též video z obřadného

budovatel Muzea česko-kubánského přátelství v Lukové na ústeckoorlicku **Milan Carbol** popsal současné dopady všestranné ekonomické, obchodní a finanční blokády (embarga) ze strany USA vůči Kubě. Trvá již bezmála **65** let, oficiálně zavedena 19. října 1960. Embargo bylo následně v 90. letech dále zpřísněno a patří k nejdéle trvajícím obchodním omezením v moderní historii. Hlavní problém Kuby je zoufalý nedostatek energií, bez proudu nic nefunguje, bez pohonných hmot nic nejede atp. Kubánský ostrov potřebuje denně 110 000 barelů ropy, Venezuela posílá jen 40 000 barelů a něco málo pluje na Kubu po moři z Mexika a Ruska. To potřebě nestačí. Solární a alternativní elektrárny dodávají proud do sítě rovněž málo. Elektrárny na Kubě potřebují k provozu ropné deriváty. Navíc jsou zastaralé, poruchové a proto jsou pod proudem na střídačku jen některé oblasti ostrova.

Přes nesmírné potíže má kubánský stát letošní rok smělé velké plány. Třeba ve výrobě elektrické energie nebo v turizmu, který přináší Kubě velmi potřebné devizy.

(vž) FOTO - Václav ŽALUD

přivezení a převezení 32 uřen s popelem zabitých hrdinů z Caracasu domů do Havany. Majitel a

Smrt v mrazu jako vizitka systému

Městští strážníci našli v Brně - Bystrci na lavičce na náměstí umrzlého bezdomovce. Na rukou měl zjevné stopy toho, že strávil delší dobu v mrazu. Sedmapadesátiletý muž je s největší pravděpodobností druhou obětí mrazů v jihomoravské metropoli, a to jsme teprve zhruba v

jedné třetině zimy. Podle meteorologů nás to horší ještě čeká.

Tady je potřeba říci jasně: nejde o nešťastnou náhodu. Jde o selhání systému. Kapitalismus udeřil i u nás naplno a jeho důsledky vidíme denně v ulicích. Lhostejnost k osudům lidí bez domova, kteří se ocitli

v nouzi, dosáhla vrcholu. Na piedestal je stavěn zisk, individualismus a sobeckost, zatímco člověk v nouzi zůstává stranou. Různé charitativní projekty, jakkoli dobře míněné, jsou často jen slabou náplastí na hluboký celospolečenský problém.

Stále zřetelněji se ukazuje, že je nutná změna systému a především změna přístupu k lidem, kteří se ocitnou v nouzi. Je potřeba změnit legislativu tak, aby umožňovala skutečně intenzivní sociální práci. Ať už jde o nařízení léčby závislostí, nebo povinnost zapojit se do práce odpovídající zdravotnímu stavu. Dnes je to vše možné pouze se souhlasem dotčené osoby. Praxe však ukazuje, že právě zde systém naráží na své limity.

Mluvím z osobní zkušenosti. Už několik let spolupracujeme se spolkem Akátka a vidíme, že intenzivní sociální práce přináší reálné a měřitelné výsledky. Poskytnutí přístřeší, základních životních potřeb a zároveň navázání na konkrétní povinnosti

dává lidem šanci postavit se znovu na nohy. Ano, pomáháme zatím jen zlomku těch, kteří by tuto pomoc potřebovali, ale zkušenost, že to funguje, je důkazem, že cesta existuje.

Jedním z programů, kterým se věnujeme, je zabydlování lidí bez domova. Druhým je výdej potravin rodinám v nouzi – rodinám, kde lidé pracují, zaplatí nájem a energie, ale na jídlo už jim jednoduše nezbyvá. Každou sobotu vydáváme potraviny čtyřiceti rodinám. Ročně rozdělíme kolem padesáti tun potravin. Pomáháme, jak jen to jde. A dovolím si dodat, že často za své.

Ano, jsme komunisté. Část současné společnosti nás chce pranýřovat, strašit antikomunismem a nálepkami minulosti. Přesto jsme nezahořkli. Pracujeme dál pro lidi, kteří naši pomoc potřebují. A budeme v tom pokračovat. Pamatujte: vždy jsme stáli a stojíme na straně občanů.

Martin ŘÍHA

předseda MěV KSČM Brno a zastupitel JMK

Soutěž na novou budovu magistrátu

Město Brno vyhlásí v nadcházejících dnech urbanisticko-architektonickou soutěž návrhů stavby nové budovy magistrátu. Soutěž začne v lednu 2026 a skončí letos v červnu. Má nalézt kvalitní architektonicko-urbanistické řešení veřejné stavby, která bude významem odpovídat postavení Brna jako druhého největšího města ČR.

Záměrem města je vytvořit moderní a civilní úřad, který bude komfortní pro veřejnost i zaměstnance. Klíčová funkce nové budovy je integrace přepážkových pracovišť, tzv. front office, zejména agend evidence obyvatel, vydávání občanských průkazů a cestovních pasů, evidence vozidel a řidičských oprávnění. Součástí objektu budou standardní kancelářská pracoviště dalších odborů magistrátu.

Podle nenaplněných plánů už předchozích vlád na brněnské radnici nová budova bude v sousedství současné budovy magistrátu na Malinovského náměstí za Domem odborových služeb nedaleko Centrálního stavebního úřadu na okružní třídě okolo historického jádra města. Lokalita je dobře dostupná městskou hromadnou dopravou i automobily. Stavba naváže na urbanistický koncept okružní třídy a přispěje k oživení a proměně této části historického středu města.

Architektonická soutěž se zaměří na první etapu stavby, ve které budou soustředěny na jedno místo odbory magistrátu, dnes fungující v patnácti budovách po Brně. Týká se to zejména odborů s přepážkovým provozem a těch, které sídlí v pronajatých objektech. »V první etapě by v budově

mělo pracovat přibližně 550 zaměstnanců, v dlouhodobém horizontu je však návrh koncipován tak, aby umožnil rozšíření objektu a koncentraci větší části magistrátu na jedno místo. Do budoucna by v celém objektu mohlo pracovat až 980 zaměstnanců,« uvedl tajemník Magistrátu města Brna **Oliver Pospíšil**. Odhady investičních nákladů na stavbu vzejdou až z další projektové dokumentace. *»Cíl města je vybudovat funkčně kvalitní, srozumitelný a vstřícný úřad. Architektonická soutěž je nejlepší způsob, jak toho dosáhnout. Vymezená plocha pro budovu magistrátu už byla prověřena objemovou studií a navazuje na kompoziční principy brněnské okružní třídy. Projekt přispěje k dokončení poslední části brněnského ringu, tzv. Ringstrasse, a k rozvoji hodnotného městského prostoru,«* vysvětlil brněnský radní pro územní plánování **Petr Bořecký**.

Město požaduje návrh maximálně variabilní budovy, která bude schopna reagovat na budoucí změny související s digitalizací veřejné správy, rozvojem informačních technologií a umělé inteligence. Cíl je přátelský úřad vůči veřejnosti, který umožní rychlé vyřizování agend jak on-line, tak osobně. (vž)

„Čím více se společnost vzdaluje od pravdy, tím více nenávidí ty, kteří ji říkají.“

G. ORWEL

Podpoří provoz nonstop lékárny

Jihomoravský kraj a Brno podpoří provoz nonstop lékárny Dr. Max v brněnské ulici Bašty společně. Na její noční provoz uvolní ročně podporu dohromady 3,2 milionu korun

Představitelé Brna a kraje se 14. ledna dohodli, že se budou podílet na financování provozu této lékárny (naproti brněnskému hlavnímu vlakovému nádraží) v nejkritičtějším hodinách, tedy od 24.00 do 7.00 hodin ráno. Každá ze stran uhradí polovinu této částky.

»Jsem rád, že se k podpoře nonstop lékárny v ulici Bašty připojí také město Brno. Je to služba, kterou využívají Brňané i lidé z celého kraje často v situacích, kdy jde o zdraví a čas hraje zásadní roli. Společný postup kraje a města považuji za správný a férový. Okamžitě zahájím s lékárnou jednání, aby podala žádost o dotaci a bylo možné noční provoz dlouhodobě stabilizovat«, uvedl jihomoravský hejtman **Jan Grolich**.

»Nonstop lékárna je důležitá součást systému akutní zdravotní péče. Navazuje na pohotovosti i nemocnice a pomáhá lidem v situacích, kdy už opravdu není kam jít. Dohoda s krajem ukazuje, že dokážeme postupovat společně a hledat konkrétní řešení. Stejně tak se kraj a město podílí spolu také na zajištění stomatologické pohotovosti ve všední dny, a to nad rámec plateb od zdravotních pojišťoven«, dodala brněnská primátorka **Markéta Vaňková**.

Lékárna v ulici Bašty je dlouhodobě **jediná nonstop lékárna v Brně i v celém Jihomoravském kraji**. V posledních měsících se v médiích opakovaně objevovaly informace o tom, že bez systémové podpory veřejného sektoru je její nepřetržitý provoz ekonomicky obtížně udržitelný. Lékárna má zajistit, aby zdravotní i lékárenská služba byla zachována dlouhodobě a obyvatelé měli jistotu dostupnosti léků i v nočních hodinách, o víkendech a svátcích. O její žádosti a přidělení dotace rozhodnou zastupitelstva Brna i jihu Moravy. »Jsem rád že i naše přímlyvy za nonstop lékárnou dostaly sluchu. Určitě to budeme při schvalování v zastupitelstvu kraje svým hlasováním podporovat,« zdůraznil **Martin Říha** (KSČM) ze zastupitelského klubu Stačilo! jihomoravské krajské samosprávy. (vž)

Lékařské pohotovosti v Brně jinak

Od začátku letošního roku se systém a také dislokace lékařských pohotovostí v Brně mění. Nadále sice zůstává všeobecná a úrazová pohotovost v Úrazové nemocnici, stejně jako pohotovost v Dětské nemocnici, ale stomatologická pohotovost nově působí v FN u svaté Anny. Ordinační hodiny jsou v pracovní dny od 16 do 21 a ve volné dny (sobota, neděle svátek) od 12 do 18 hodin. Další zubaři jsou v poliklinice K 11 na Karáskově náměstí. Tam jsou k dispozici však pouze ve volné dny, a to od 9 do 13 hodin.

Zato počet zařízení, která poskytují lékařskou pohotovost pro dospělé, se rozšířil. Nově ji lze vyhledat v Nemocnici Milosrdných bratří, Vojenské nemocnici a FN Brno v Bohunicích. Ordinační hodiny však nejsou nepřetržité, a proto je nutné si je předem ověřit na webových stránkách nebo telefonickým dotazem na příslušnou nemocnici.

Navíc funguje také specializovaná oční a ORL pohotovost, o kterou se dělí obě fakultní nemocnice. Vždy první polovinu měsíce jí drží FN U sv. Anny a ve druhé polovině FN Bohunice. Ordinační hodiny jsou vždy od 15 do 7 hodin.

Lékařská pohotovost zůstává nadále v lékárně dr. Max v Brně na Baštách. Jediná v noci dostupná lékárna v moravské metropoli i kraji bude nadále fungovat v nepřetržitém režimu, neboť krajští a městští radní se dohodli, že na její provoz v době od 24 do 7 hodin poskytnou dotaci celkem ve výši 3,2 milionu korun, o kterou se podělí na polovinu.

I když se počet lékařských pohotovostí opticky zvýšil, o žádné velké zlepšení se nejedná. Noční hodiny pokryté nejsou, a tak nebude jiná možnost než volat „rychlou“ ZZS anebo čekat, až začne nějaká pohotovost ordinovat.

did

Příspěvek z facebooku:

Akátka z.s.: Rádi bychom poděkovali KSČM v Brně za poskytnutí dalších prostor, ve kterých se podařilo zřídit krizový pokoj pro lidi v nouzi. V období silných mrazů ❄️ má tato pomoc zásadní význam a pomáhá chránit lidské životy ❤️ Velmi si vážíme vstřícnosti a spolupráce – k dnešnímu dni je v této budově ubytováno 19 lidí, kteří by bez této možnosti byli vystaveni mrazu nebo nuceni přežívat v nevyhovujících podmínkách 🇨🇪 Na této pomoci si ceníme především jejího lidského rozměru a ochoty pomoci tam, kde je to skutečně potřeba 😊 Děkujeme 🙏

Uctili velitele paravýsadku Wolfram

Příslušníci Krajského vojenského velitelství (KVV) Ostrava a jemu podřízené pěší roty Aktivních záloh (nově 211. praporu územní obrany pplk. Josefa Otiska) vzdali v sobotu (10. 1.) hold svému patronu, účastníku druhého odboje a veliteli legendárního paravýsadku Wolfram – pplk. i. m. Josefu Otiskovi (1911-1986) u jeho hrobu na hřbitově v Brně - Líšni.

S pozůstalou rodinou, zástupci místní samosprávy a armádních útvarů, válečnými veterány a vysloužilými vojáky tak učinili také členové Jednoty Československé obce legionářské (ČsOL), Klubu českého pohraničí, Českého svazu bojovníků za svobodu a dalších vlasteneckých organizací. Za rodinu položil kytici k urně svého otce Josef Otisk. Pietní akt provázela mj. vojenská hudba a modlitba vojenského kaplana.

Reditel KVV Ostrava plk. gšt. **Jaroslav Medek** v projevu připomněl odvahu, statečnost, profesionalitu

a mravní příklad Josefa Otiska a dalších hrdinů, kteří nám vybojovali svobodu a to, že už 80 let můžeme žít v míru. *»Vloni jsme odhalili památník výsadku Wolfram v obci Morávka, kde jeho příslušníci seskočili v noci z 13. na 14. září 1944 na území domova okupovaného německými fašisty a nacisty. Šlo o jediný ryze bojový paravýsadek vyslaný londýnským exilem na území protektorátu. Navzdory řadě nepříznivých okolností se Otiskovi dařilo nepříteli unikat a škodit až do samého sklonku války,«* uvedl Medek.

Se členy výsadku se Otisk nejprve skrýval v Kunčicích pod Ondřejníkem. Před úderem německých protipartyzánských jednotek se musel se svou skupinou stáhnout ke svým příbuzným do Líšně. Skupina pod jeho velením prováděla až do příchodu sovětské armády sabotáže a útoky proti ustupujícím německým jednotkám až do osvobození Brna 2. ukrajinským frontem maršála Rodiona Jakovleviče Malinovského. (vž) FOTO - Václav ŽALUD

Únorové kalendárium

1. 2. 1. - 3. 2. 1918 - vzpoura námořníků v boce Kotorské
1992 - mimořádný sjezd KSČM v Nymburku
2. 2. 2. - 5. 2. 1923 - I. sjezd KSČ
1943 - Rudá armáda porazila fašisty u STALINGRADU, 6. německá armáda kapitulovala (Paulus)
3. 2. 1955 - prezident ČSR Antonín Zápotocký vydal prohlášení o zastavení válečného stavu s Německem
4. 2. 1931 - střelba policie do nezaměstnaných v Duchcově (4 mrtví, 4 zranění)
4. - 12. 2. 1945 Jaltská konference (SSSR, USA, Velká Británie)
5. 2. 1942 - v Buzuluku se začala formovat čs. vojenská jednotka pod vedením pplk. Ludvíka Svobody
1949 – předsednictvo ÚV KSS projednávalo zprávu o „některých bezpečnostních opatřeních k ochraně proti záškodníkům“. Byly vyjádřeny obavy z činnosti nepřátel ve straně.
6. 2. 1934 – pokus o fašistický puč v Paříži, při jehož porážce sehráli velkou roli dělníci
6. - 12. 2. 1945 - založena Světová odborová federace
11. 2. 11. – 16. 2. 1934 – útok vlády a fašistického Heimwehru proti sociálně demokratické obranné organizaci tzv. Schtzbundu a dělnickým komunálním sídlištím
12. 2. 1885 se narodil Josef Juran
Gestapo zatklo téměř celý I. ilegální ÚV KSČ
14. 2. 1945 - americký nálet na Prahu
14. - 25. 2. 1956 - XX. sjezd KSSS
16. 2. 1952 – Fidel Castro se stal předsedou vlády Kuby
17. 2. 1888 zemřel Pankrác Krkoška
18. 2. 18. - 23. 2. 1929 - V. sjezd KSČ - zvolil do čela strany Klementa Gottwalda, prosazení tzv. bolševizačního kursu
22. 2. 1948 - sjezd závodních rad (vyhlásil generální manifestační stávkou)

23. 2. 1903 se narodil Julius Fučík (popraven v Berlíně 8. 9. 1943)
Den Sovětské armády a námořních sil - den vzniku Rudé armády
24. 2. 1948 - celorepubliková generální stávk
25. 2. 1948 - Vítězství československého pracujícího lidu - projev Klementa Gottwalda na Václavském náměstí
1948 - Konec vládní krize - přijetí demise reakčních ministrů a jmenování nové vlády Národní fronty
27. 2. 1933 - požár v Říšském sněmu
1992 - ČSFR a SRN podepsaly Smlouvu o dobrém sousedství a přátelské spolupráci
28. 2. 1890 se narodil Jiří František Chaloupecký (+ 1922) - pozdrav Čest práci, 1. Maninská spartakiáda

Nové číslo čtvrtletníku LÍPA

Loňské poslední číslo čtvrtletníku Výboru národní kultury věnuje, mimo jiné, mimořádný prostor protestu proti plánovanému sjezdu Sudetoněmeckého Landsmanschaftu v Brně, dále říjnovým volbám do Poslanecké sněmovny PČR a s tím spojených otázek demokracie nejen v naší zemi. Řada autorů ve svých příspěvcích reaguje na současné před i povolební současnost na naší politické scéně. Pozornosti čtenáře jistě neuniknou vynikající komentáře či analýzy např. Jiřího Jírovce, Jiřího Jaroše Nickelliho, Petra Saka, Jiřího Poláčka, Jana Schneidera a řady dalších.

K zamyšlení nutí úvodní příspěvek Petra Saka *Česká společnost před parlamentními volbami*. Jak je z titulku zřejmé, byl jeho článek zpracován ještě před parlamentními volbami, jeho obsah má však platnost i v následných dnech a letech. Autor upozorňuje, že jednou z dimenzí časoprostorového kontinua sociální je nacismus, jehož prvky se v západní civilizaci postupně objevovaly již od 18. a 19. století. Svůj příspěvek dělí do tří částí – Nacismus 20. století, Revitalizace modifikovaného nacismu a Nebezpečí zneužívání institucí státu pro falzifikaci voleb. Uvádí, že *pro nacismus nejsou určující pouze cíle, ale také nástroje vládnutí, které charakterizuje vyloučení demokratických mechanismů a pro silové vládnutí využití všech institucí a subsystémů společnosti*. Na konkrétních příkladech ukazuje jak se v Evropě i dalších částech světa včetně České republiky projevuje nástup modifikovaného nacismu. Jde o prosazování do významných pozic lidí s nacistickými kořeny či s jinak projevovanou afinitou k nacismu, militarismus a extrémní nenávisť k Rusům, tolerance či oslavování nacistické minulosti, revitalizaci

nacistické ideologie, především rasismu zaměřeného na Rusy a antikomunismus. Rovněž na příkladech ukazuje na nebezpečí zneužívání institucí státu pro falzifikaci voleb – justice, policie, zpravodajské služby, médií, armády (*současná politická moc využívá armádu způsobem, který neguje demokracii a posiluje směřování k nacismu*).

Autor dále uvádí, že jednou z dimenzí intervencí do volebního procesu je *Evropská unie, která přechod od demokracie k modifikovanému nacismu ani neskryvá*. Petr Sak svůj příspěvek uzavírá: ***Situace v Česku je tak, jako v celé Evropě tžívá. Následné volby ukážou, zda mohou být nástrojem politické změny či zda platí, že kdyby volby mohly něco změnit, dávno by je zakázali.***

Tolik upozornění na jen jeden z článků posledního čísla Lípy. Jako vždy doporučuji přečíst si i řadu dalších, mimo jiné i článek Dušana Mišika ***Vzpomínka na prarodiče jako ideový zločin (Babiččin srp dědečkovo kladivo, nebo Povolební komentář*** Jana Poláčka, v nichž se autoři vymezují k novele § 403 Trestního zákona, stavějící komunismus na roveň fašismu. Jan Sak k uvedenému ve svém příspěvku ***Volby jsou svátek demokracie - Mýty, nástroj ovládnutí lidí – 8*** uvádí: ***„Aktuálně český parlament 30. 5. 2025 schválil novelu trestního zákona, která umožňuje postihovat podporu a propagaci kounistického hnutí. Kde jsou krásná slova poslanců, že jsou pro svobodu slova a soutěž politických programů. Je jedno, že nejsou stoupenci komunistického hnutí. Platí zde Hemingwayovo „Neptej se komu zvoní hrana, to tobě zvoní“. Svoboda a svoboda slova jsou nedělitelné. Zakáže parlament také křesťanství a zahájí trestní stíhání s jeho představiteli? Vždyť Ježíšovo poselství „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Buď totiž jednoho bude nenávidět a druhého milovat, nebo s ebude jednoho držet a druhým pohrdne. Nemůže sloužit Bohu i mamonu. Matouš: 6:24. To je přeci komunistická propaganda.***

Aleš RŮČKA

Zvířátka nás přitahují

Zoo Brno uzavřela rok 2025 s historicky nejvyšší návštěvností. Zoologickou zahradu a Hlídku navštívilo v roce 2025 343 280 návštěvníků. Tím byl výrazně překonán dosavadní rekord z roku 2019. Výsledek potvrzuje rostoucí zájem veřejnosti o Zoo Brno i úspěšný směr jejího rozvoje.

„Rok 2025 byl pro Zoo Brno mimořádně úspěšný. Zvyšující se návštěvnost je pro nás nejen důvodem k radosti, ale také potvrzením, že kroky, které v posledních letech podnikáme, jdou správným směrem,“ říká ředitelka Zoo Brno Radana Dungelová. Jedním z klíčových faktorů rekordní návštěvnosti byl příchod nových ledních medvědů, který patřil k nejsledovanějším chovatelským událostem roku nejen v Brně, ale i v celostátním měřítku. Nové obyvatelky modernizovaného expozičního celku přilákaly tisíce návštěvníků a staly se symbolem proměny Zoo Brno. „Lední medvědi patří dlouhodobě mezi velmi atraktivní druhy. Jsme rádi, že je můžeme návštěvníkům představit v prostředí, které jim umožňuje projevit široké spektrum přirozeného chování,“ doplňuje ředitelka Zoo Brno.

Pozornost veřejnosti si v roce 2025 získal také odchov mláďete lva konžského. Malá lvice se rychle stala jednou z nejoblíbenějších obyvatelk zoo a její vývoj mohli návštěvníci sledovat i v průběhu letošního roku. „Mláďata šelem přitahují pozornost vždy. V tomto případě navíc mohou návštěvníci dlouhodobě pozorovat, jak mláďe roste a vyvíjí se,“ uvádí mluvčí Zoo Brno Jan Bedřich. Odchov je výsledkem systematické práce chovatelského týmu. Návštěvníky přilákaly také zrevitalizované a nově otevřené expozice, které rozšiřují možnosti pozorování zvířat i celkový zážitek ze zoo.

Velký ohlas zaznamenala expozice Noční Limpopo, umožňující pozorovat převážně noční africké druhy v podmínkách simulujících soumrak a

noc. Pozitivní reakce sklízí také africký celek Ngorongoro. Významnou událostí roku se stalo rovněž otevření expozice dželad – mimořádně atraktivního druhu primátů. „Naším cílem je nabídnout návštěvníkům možnost pozorovat různé aspekty přirozeného chování zvířat a zároveň upozorňovat na výzvy, kterým jejich populace ve volné přírodě čelí,“ vysvětluje Radana Dungelová.

V roce 2026 plánuje zoo řadu novinek a rozvojových kroků. Očekáván je příchod nových tygrů sumaterských a pokračovat bude rozšiřování expozičního zázemí pro lední medvědy. V plánu je také vybudování nového výběhu pro jelena milu – druh, který je ve volné přírodě vyhuben a jehož přežití dnes závisí na chovu v lidské péči. Pokračovat bude rovněž modernizace vstupního prostoru zoo s cílem zvýšit komfort návštěvníků. V letošním roce vzniknou nové vzdělávací pointy,

které rozšíří možnosti vzdělávacích programů zoo a zároveň zpříjemní prostředí pro návštěvníky všech věkových skupin. Zoo Brno chystá také řadu společných akcí zaměřených na oslavu biodiverzity a vztahu člověka k přírodě, např. Festival smečky. V závěru roku pak nabídne zoo další možnost vstupu do kryté a vytápěné expozice – nového pavilonu subtropů, který návštěvníkům přinese nový typ zážitku. „Chceme, aby se u nás lidé cítili dobře, rádi se vraceli a odnášeli si nejen zážitky, ale i inspiraci k zájmu o přírodu,“ uzavírá ředitelka Zoo Brno Radana Dungelová.

did, foto autor

MLÁDÍ ZPĚT

JIŘÍ OŠLEJŠEK

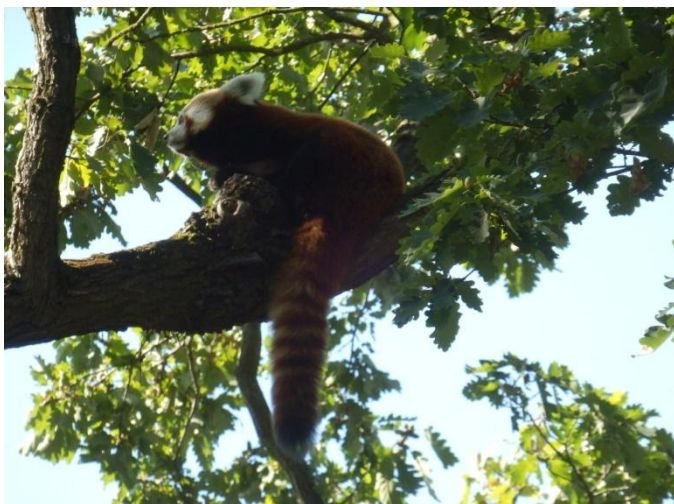
Za mých krásných mladých let,
říkalo se mládí vpřed.
Zuby času mění svět.
Kdo byl mladý, je už kmet

Nechci mladým závidět,
jak úspěšně kráčí zpět.
Nechtějí se dozvědět,
jak stačili naletět.

Bez životních zkušeností
a frňáčkem nahoru,
nechápu, že já jsem dosti
odlišného názoru.

Nechtějí znát jinou pravdu,
jak ubránit svobodu.
Mám si prý tu svou radu,
vzítí zpátky do hrobu!

Lituji ta pomýlená děcka,
až dostanou od života dardu
Vzpomenou si na starého dědka,
až poznají, že ten pán měl
pravdu?

Vánoce dle pravoslavného kalendáře

Vánoce dle pravoslavného juliánského kalendáře, vycházející letos na 7. ledna dle gregoriánského katolického kalendáře, měly v sobotu v Brně děti členů a příznivců Ruského kulturního osvětového spolku na Moravě.

Jsou založeny na očekávání a vítání tradičních pohádkových postav - Dědy Mráze s berlou mrazilkou, jeho pomocnice Sněhurky, škodolibé baby Jagy a dalších bajkových bytostí. Pod rozsvícenou jedličkou, čili Jolkou, zažili kluci a děvčata, často ovládající ruštinu i češtinu, nůši her, písniček a novoročního kolování okolo stromečku. Např. Artur Soto, který se učí dva a půl

roku hrát na pozoun, interpretoval melodie českých koled a děti se předháněly, kdo z nich uhodne a sdělí jejich název. Jejich výkony, zpívání nebo i říkanky odměnil Děda Mráz se Sněhurkou balíčkem novoročních sladkostí. Do nastupujícího roku jim popřál zdraví, štěstí, úspěchy ve škole a mírové nebe nad hlavou.

Mezi oběma kalendářními systémy je v období let 1900–2099 posun 13 dní. Proto část pravoslavných věřících slaví Vánoce právě 7. ledna, i když ve svých liturgických textech mají také napsáno „25. prosince.“ Juliánský kalendář v jeho klasické podobě totiž využívají třeba v Rusku, Gruzii, Makedonii, Srbsku, Černé Hoře či na Ukrajině. V jiných zemích lidé upřednostňují revidovaný juliánský kalendář, který se od roku 1923 v podstatě shoduje s tím gregoriánským – a Vánoce tedy slaví stejně jako my. To se týká třeba Bulharska, Rumunska, Albánie, Kypru, Řecka a množství regionálních ortodoxních církví. Přesné datum pravoslavných Vánoc se tedy v různých zemích liší. (vš) FOTO - Václav ŽALUD

Co má letos v plánu Levicový klub žen Dobromysl Brno

Rok 2026 je rokem, kdy Levicový klub žen v Brně existuje již přes 33 let. Od začátku svého působení má svoje zázemí v budově MěV KSČM. Tímto děkujeme za naši klubovnu, neboť víme, že většina LKŽ tyto možnosti nemá. Je již zřejmé, že letos nám ubyde několik členek, členů, a to ze zdravotních důvodů. Přesto jsme stále tady a přivítáme každého, kdo nechce být sám. Scházíme se každé úterý od 15 hod. Klubovnu máme v 1. poschodí.

Nový rok jsme začaly vycházkou na zasněžený Špilberk a park pod Petrovem. Ale protože některým děvčatům dělají kopce problémy, zaměřily jsme se hlavně na vycházky po Brně a jeho okolí. Plánujeme

navštívit několik výstav, např. výstavu v Moravské galerii, která je zaměřena na oděvní tvorbu a módní doplňky, v Dietrichsteinském paláci výstavu tvorby výrobků z ÚLUV, do Anthroposu v Pisárkách. Plánujeme návštěvu brněnské ZOO, toulat se brněnskými parky a zjistit, jakými změnami prošly, podívat se z Hádů na Brno. Také je v plánu pro ty, které si troufnou na cestu, podívat se do Lednice, na Mohyly míru, kopec Santon. Samozřejmě tento výčet akcí není zcela úplný, neboť je dost akcí na kterých se domlouváme při našich schůzkách. To jsou akce naše. Dále jsou akce pořádané MěV KSČM a levicovými spolky, kterých se také účastníme. JU

Bude nový fotbalový stadion v Brně?

Tři zájemci se přihlásili do koncesního řízení na stavbu nového fotbalového stadionu v Brně za Lužánkami.

Vedení brněnského magistrátu nyní posoudí, zda zájemci o stavbu splňují kvalifikační požadavky.

Poté poběží jednací fáze, ve které budou úředníci diskutovat s kvalifikovanými dodavateli všechny podmínky spolupráce. Po jejich projednání bude následovat podávání finálních nabídek uchazečů o stavbu stadionu. Nyní se předpokládá, že tomu tak bude do července 2026. (vš)

Zemanova kavárna

v parku na Kolišti letos připomíná sto let od svého vzniku. Na tak malou stavbu byl její osud velice dramatický: od letní idyly v parku přes funkcionalistickou ikonu první republiky, dramatický konec až po znovuzrození o pár kroků dál.

Výletní pavilon na Kolišti

Na počátku 20. století a posadíme se na zahrádku vyhledávané dřevěné kavárny **Cafe Schopp**, nazývané také **Pavillon**. Patřila Franzi Schoppovi, který provozoval hotel Evropa na Jánské ulici a pavilon Cafe Schopp fungoval jako letní středisko tohoto hotelu. Ten přestává vyhovovat a nahradí jej nová budova od Bohuslava Fuchse. Navrhl ji v roce 1925 na zakázku kavárníka **Josefa Zemana**. Budova stála hned v následujícím roce. Stavba je znalci architektury ceněna pro svou originalitu a novátorství. Podle odbornice na architekturu Lenky Kudělkové je budova prvním projevem funkcionalismu, který se následně ustálil nejen v Brně. Typická pro ni byla velká posuvná okna, která spojovala ústřední sál s venkovní terasou a parkem. K mimořádné oblibě přispěly prvotřídní nápoje a příjemné posezení ve stínu stromů. Po válce byl však její osud na vážkách a nakonec se ze Zemanovy kavárny se v padesátých letech stala mateřská

škola. Osud budovy byl zpečetěn v roce 1964, kdy šla Fuchsova budova k zemi kvůli stavbě Janáčkova divadla. Sám architekt se pokoušel kavárnu zachránit vlastním návrhem divadla, v soutěži však neuspěl.

Obnovení o dvě stě metrů dál

Na začátku devadesátých let vznikl nápad kavárnu obnovit. Návrh na repliku vypracovali architekti Zbyněk Pech a Jana Janíková. Základní kámen byl položen 12. dubna 1994 a už 24. března 1995, v den stého výročí narození architekta Fuchse, třicet jedna let po zbourání původní Zemanovy se nová Zemanova kavárna se slavnostně otevřela. V roce 2012 prošla rozsáhlou rekonstrukcí, která upravila zvláště vnitřní prostory, a změnila název na Pavillon, který odkazuje k někdejšímu dřevěnému pavilonu Cafe Schopp. A je stále vyhledávaná obyvateli i návštěvníky moravské metropole. **Tibor DÁVID**

Ruský osvětový spolek bilancoval

Dvacet let činnosti si připomněli 17. ledna v Brně členové a příznivci Ruského kulturního osvětového spolku na Moravě. Toto výročí spojili s oslavou kulatého životního jubilea dlouholeté předsedkyně spolku ruské národnostní menšiny žijící v ČR Ljubov Nikandrovny Vondrouškové.

Sobotní akce obsáhla minikoncert umělců. Také video projekci dvacetiletých aktivit spolku, včetně v partnerské síti Puškinova státního institutu ruského jazyka. Nechyběla ani přehlídka ruské gastronomie. Blahopřejnou zdravici dostala předsedkyně Vondroušková od velvyslance Ruské federace v ČR Alexandra Vladimiroviče Zmejevského. Ambasador v přípisu vysoce ocenil obětavou vedoucí práci ke stmelení ruských krajanů žijících v ČR. Poděkoval za uchování a rozvoj rusko-českých společenských a kulturních vztahů. Dle Zmejevského zvláštní poděkování si zaslouží přínos RKOSM a jeho českých přátel k odměnění českých veteránů 2. světové války nařízením prezidenta RF medailí "80 let vítězství ve Velké vlastenecké válce 1941 - 1945." Velvyslanec popřál spolku zdar do činnosti v dalších letech.

Např. členové Klubu Rudé armády při RKOSM vypátrali v archivech Ministerstva obrany RF a v archivech či kronikách jihomoravských měst a vesnic tisíce jmen sovětských vojáků, kteří byli zabiti na konci 2. světové války na území jižní Moravy a na pomnících byli uvedeni jen jako neznámí bojovníci Sovětské armády. Díky badatelské činnosti klubu

dostali dodatečně i na pomníky svá jména. Jejich potomky klub informoval, kde v ČR je hrob jejich předka.

Kulturně osvětový spolek ruské menšiny na Moravě pořádá 20 let večery básníků, koncerty instrumentálních i pěveckých umělců, festivaly Dny ruské kultury v ČR, Ruské jaro na Moravě, Ruský hudební salon, novoroční besídky pro děti s názvem Jolka atd. Podílí se i na akcích Národy Podjízí a na přehlídce národnostních menšin Babylonfest. Vždy 8. května na Den vítězství organizuje u památníku Sovětské armády pochod Nesmrtelný pluk, kdy jeho účastníci nesou velké fotografie svých předků, kteří padli v boji s fašisty a nacisty.

Spolek má bohatou vydavatelskou a publikační činnost. Jde např. o Ruské pohádky pro české děti, pracovní sešity Ruština na dlani, Písanky pro dysgrafiky, sbírky básní nejen L. Vondrouškové. Významné jsou knihy: Pomníky a hroby válečných letců Rudé armády na jižní Moravě 1945, Od Čejce k Brnu 1945 - Těžké tanky IS-2 v bojích na jižní Moravě. Rovněž tak Ořechov mýtů zbavený a další publikace. **(vž)**

Naši únoroví jubilanti

V nejkratším měsíci roku oslaví svá životní jubilea následující členky a členové naší MěO:

Anežka BALABÁNOVÁ, Libuše GOTTWALDOVÁ, Miroslav HAMERNÍK, Radomíra KOLÍSKOVÁ, Alena MOTLAKOVÁ, Zdeněk NOVÁK, Jitka SUSKÁ, Věra HRDLIČKOVÁ

Oslavencům blahopřejeme a děkujeme za obětavou práci pro sociálně spravedlivější společnost. Do dalších let života přejeme pevné zdraví, klid, pohodu a lepší časy!

ZO a MěV KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce Echo.

did

Marek ŘEZANKA

Dokud toto nepoleví...

Názory se znovu dělí
na správné a nevhodné.
Občané mají být bdělí.
Lump je, kdo se neshodne.

Kdo „v svém bludu setrvává“,
na toho se soustředí
kampaň mimořádně štvavá,
v nenávisném prostředí.

Na cenzuru opět sází
ten, kdo strach má z diskusí.
Jeden názor hloubá srázy
a zbavuje iluzí.

Kam jsme došli? Je to smutné,
k totalitním praktikám,
kdy vám kdosi slovo utne.
Utéct? Není ani kam.

Plíživě se teror blíží,
kontrola jen zesílí.
Míň je zpěvu, více mříží
tvoří lidé zběsilí.
Řekli, že je zapotřebí

zjistit, kdo si pročítá
vládě nevonící weby.
Ta mu to pak spočítá.

A když lidé špatně volí,
tak tu volbu zarazí.
Jaký lék je na nevoli?
Hrozby, hon a zákazy.

Dokud toto nepoleví,
v temnotě jsme zajati
hodnotami lehké děvy,
jež dá těm, kdo zaplatí...

Městský výbor KSČM v Brně srdečně zve na

Diskuzní čtvrtek

KSČM

19. února 2026 od 16 hodin
v budově MěV KSČM Brno, Křenová 67

s Ing. Zdeňkem Jandějskem, CSc.
na téma

DOHODA MERCOSUR X EU PŘÍLEŽITOST NEBO POSLEDNÍ DĚJSTVÍ ?

Širokou veřejnost zve k účasti

MěV KSČM v Brně ve spolupráci s Institutem české levice, KSV, KČP, VNK a dalšími organizacemi

Motto: Diskuze s každým, kdo nehledá hádky, ale odpovědi na otázky

ECHO – BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK. Vydavatel: Městský výbor KSČM v Brně, Křenová 67, PSČ 602 00, Brno, telefon: 734 430 204. e-mail: mv.brno@kscm.cz; tibor.david@volny.cz; alruc@seznam.cz. Redakce: Tibor Dávid – vedoucí, Aleš Růčka – zástupce vedoucího, Zdena Korčáková. Povoleno Min. kultury ČR, ev. č. MK ČR E 12191. Časopis je určen pro interní potřebu členů a příznivců KSČM, ale nemusí vždy obsahovat pouze stanoviska KSČM. Za obsah tak zodpovídají jeho autoři. Nevyžádané rukopisy se nevrací. Uzávěrka příštího čísla 20. 2., číslo 3/26 vyjde 3. března 2026

